

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 60/2020
01.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из ..., против тужених А.Д. „Индустија скроба Јабука“, са седиштем у Панчеву и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Смилевски, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3144/18 од 16.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против дела става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3144/18 од 16.09.2019. године, у делу тужбеног захтева тужиоца према туженом А.Д. „Индустија скроба Јабука“.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 489/2017 од 01.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени А.Д. „Индустија скроба Јабука“ из Панчева, да тужиоцу на име претрпљених повреда на радном месту исплати износ од 120.000,00 динара на име претрпљеног страха и износ од 100.000,00 динара на име претрпљених болова, укупно 220.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде, па до коначне исплате. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени ББ да тужиоцу на име претрпљених повреда исплати нематеријалну штету у укупном износу од 109.600,00 динара и то: износ од 41.600,00 динара на име физичких болова и износ од 68.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке са вишком тужбеног захтева преко досуђених износа, а до тужбом тражених износа на име претрпљених физичких болова за износ од још 100.000,00 динара и на име претрпљеног страха за износ од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде до исплате, одбијен је захтев тужиоца, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом А.Д. „Индустија скроба Јабука“ на име трошкова поступка исплати износ од 105.700,00 динара. Ставом петим

изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 150.222,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3144/18 од 16.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 489/17 од 01.06.2018. године у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П1 489/17 од 01.06.2018. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ББ да тужиоцу на име нематеријалне штете исплати: износ од 41.600,00 динара име претрпљених физичких болова и на име претрпљеног страха износ од 68.000,00 динара, што укупно износи 109.600,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против одлуке садржане у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде и обавезан је тужени ББ да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 142.344,00 динара, а изнад досуђеног износа одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка пред првостепеним судом. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом А.Д. „Индустрија скроба Јабука“ и ББ на име трошкова поступка по жалби, солидарно исплати износ од 18.000,00 динара, а одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова поступка по жалби изнад досуђеног износа. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ на име трошкова насталих у поступку по жалби, исплати износ од 23.922,00 динара. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против дела правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на туженог А.Д. „Индустрија скроба Јабука“, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1. и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 16.03.2015. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 220.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије, износио 120,1681 динара, па вредност предмета спора побијаног дела износи 1.830,76 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), а да вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**